

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Aleny Jedličkové a soudců JUDr. Ivana Kratochvíla a JUDr. Jany Jírmářové ve věci

žalobce : ██████████ M ██████████ Š ██████████ ██████████, narozený ██████████
bytem ██████████
adresa pro doručení 153 00 Praha 512 – Radotín, poštovní příhrádka 37
zastoupený advokátem Mgr. Janem Boučkem
sídlem Opatovická 1659/4, 110 00 Praha 1

proti
žalované : **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16/424, 128 10 Praha 2

o zadostiučinění za nemajetkovou újmu

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 2. ledna 2020, č.j. 42 C 331/2014 – 366

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně se **p o t v r z u j e .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně vydaným usnesením žalobu ze dne 29.9.2014, ve znění doplnění ze dne 11.3.2016, ze dne 14.4.2016 a ze dne 26.6.2019 odmítl (výrok I.) a žalobci uložil zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudy všech stupňů částku 300 Kč (výrok II.). Podle jeho odůvodnění se žalobce proti žalované domáhal konstatování porušení práva, omluvy a zaplacení částky 100.000 Kč s příslušenstvím, jakožto zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení o jeho žádosti ze dne 26.1.2007 o poskytnutí informace podle zák. 106/1999 Sb., vedeného u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a následně řízení vedeného u Městského soudu v Praze, jako soudu I. stupně. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 20.3.2019, č.j. 30 Cdo 4292/20107 – 298, kterým zrušil předchozí rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 a Městského soudu v Praze vydaná v této věci, konstatoval, že předmětné správní řízení nelze posuzovat za řízení jediné, Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

nadto ve věci nelze s ohledem na převažující veřejnoprávní povahu nároků žalobce aplikovat Stanovisko a čl. 6 Úmluvy. V odst. 40 rozsudku Nejvyšší soud uvedl, že na soudu I. stupně bude, aby žalobce vyzval k odstranění vad žaloby tak, aby žalobce rozlišil, jakého zadostiučinění se domáhá a ze kterého titulu.

2. Obvodní soud pro Prahu 2 usnesením ze dne 7.6.2019, č.j. 42 C 331/2014 – 304 žalobce vyzval, aby specifikoval jakého zadostiučinění se domáhá z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného před správním orgánem a jakého zadostiučinění z titulu nepřiměřené délky soudních řízení navazujících před správními soudy. Zároveň jej poučil o možnosti odmítnutí žaloby. Žalobce reagoval podáním z 26.6.2019, ve kterém označil právní názor Nejvyššího soudu za zjevně nesprávný, když celé řízení považuje za jeden celek a vznik nemajetkové újmy je v daném případě presumován, přičemž odkázal na původní znění žaloby a její doplnění.
3. Soud I. stupně uvedl, že žalobce přes návodnou výzvu soudu vady žaloby neodstranil. Protože jsou závěry, vyjádřené v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 20.3.2019, č.j. 30 Cdo 4292/2017 – 298, pro soud I. stupně závazné, dospěl k závěru, že žaloba trpí takovými nedostatky, pro které není možné pokračovat v řízení. Proto byla odmítnuta, neboť skutkový základ nároku není určitý a srozumitelný. Výrok o náhradě nákladů řízení byl odůvodněn § 146 odst.3 o.s.ř., ve spojení s § 151 odst.3 o.s.ř.
4. Proti výroku I. usnesení o odmítnutí žaloby podal odvolání žalobce, neboť žaloba obsahuje dostatek skutkových tvrzení i uvedení, čeho a z jakého důvodu se žalobce domáhá (§ 79 odst.1 o.s.ř.). Žaloba není věcně neprojednatelná a v řízení lze dál pokračovat (§ 43 odst.2 o.s.ř. a contrario). Navrhl, aby bylo napadené usnesení soudu I. stupně změněno tak, že se žaloba neodmítá a ve výroku II. o nákladech řízení, aby bylo zrušeno.
5. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a odst.6 o.s.ř. napadené usnesení, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst.2, písm.c/ o.s.ř.) a poté neshledal odvolání žalobce důvodným.
6. Soud I. stupně postupoval v intencích právního názoru, vyjádřeného v odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 20.3.2019, č.j. 30 Cdo 4292/2017 – 298 (dále jen „Rozsudek“), který je pro soudy obou stupňů podle § 243g odst.1 o.s.ř. závazný.
7. Nejvyšší soud v odůvodnění svého kasačního rozhodnutí v odst. 35 uvedl, že se žalobce domáhá zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu měla vzniknout jednak průtahy ve správním řízení, jednak nepřiměřenou délkou soudních řízení správních. Nárok na poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve formě konstatování porušení práv žalobce, omluvy a zadostiučinění v penězích ve výši 100.000 Kč s příslušenstvím představuje různé nároky se samostatným skutkovým základem (srov. odst. 30 a 31), aniž by však bylo zřejmé, jakou výši přiměřeného zadostiučinění žalobce pro každý z těchto nároků požaduje. To činí žalobu neurčitou. V odst. 40 Nejvyšší soud uvedl, že v rámci nového projednání věci bude na soudu I. stupně, aby nejprve postupem podle § 43 odst.1 o.s.ř. vyzval žalobce k odstranění vady žaloby, uvedené v odst. 35 odůvodnění rozsudku. Soud I. stupně se tak postará předně o to, aby žalobce rozlišil, jakého zadostiučinění se domáhá z důvodu průtahů ve správním řízení a jaké zadostiučinění požaduje z důvodu nepřiměřené délky navazujících soudních řízení správních. V návaznosti na žalobcem provedené vymezení jednotlivých dílčích nároků soud I. stupně v dalším řízení zváží, jaké úřady jsou v dané věci ve smyslu § 6 OdpŠk (zák. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů), ve vztahu ke každému jednotlivému nároku příslušnými k jednání za žalovanou. Přihlédne předně ke skutkovým vymezením těchto dílčích nároků. Vyjde z toho, že v případě objektivní (žalobou provedené) kumulace jinak samostatných nároků mohou za stát v řízení jednat různé úřady.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

8. Soud I. stupně postupoval správně, pokud žalobce usnesením vyzval k odstranění vad žaloby, ve znění jejích doplnění postupem podle § 43 odst.1 o.s.ř. a zároveň jej poučil o následcích nesplnění této výzvy. Žalobce vady žaloby z 29.9.2014, ve znění následných doplnění, podle naznačených pokynů přes poučení neodstranil, právní názor Nejvyššího soudu uvedený v Rozsudku označil za vadný a odkázal na písemné znění žaloby (včetně jejích doplnění).
9. Nedostatek potřebných tvrzení žalobcem představuje vadu žaloby ve smyslu § 43 odst.2 o.s.ř., která brání pokračování v řízení, pro nevymezení předmětu řízení po skutkové stránce v takovém rozsahu, který neumožňuje jeho jednoznačnou individualizaci (srovnej viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4.12.2014, sp.zn. 30 Cdo 1542/2014).
10. Postup soudu I. stupně, pokud žalobu z 29.9.2014, ve znění jejích doplnění podle § 43 odst. 2 o.s.ř. odmítl, je správný, když kasační soud podanou žalobu označil za neurčitou. V dalším řízení nelze pokračovat, neboť z jejího obsahu není zřejmé, jaký přesně nárok na náhradu nemajetkové újmy proti státu z titulu nemajetkové újmy, která mu měla vzniknout průtahy ve správním řízení a nepřiměřenou délkou soudních řízení správních, žalobce vlastně uplatňuje. Předmět řízení není vymezen dostatečně po skutkové stránce tak, aby soud věděl, co má konkrétně projednat a o čem má rozhodnout, když návod (názor) Nejvyššího soudu, vedoucí k odstranění vad žaloby označil žalobce za nesprávný.
11. Odvolací soud proto sdílí závěry soudu I. stupně a napadené usnesení podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil, včetně akcesorického výroku o náhradě nákladů řízení.
12. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn § 142 odst.1, ve spojení s § 224 odst.1 o.s.ř., když procesně úspěšné žalované v této fázi řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **je** dovolání přípustné za podmínek § 237 a násl. o.s.ř., podáním do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 3. března 2020

Mgr. Alena Jedličková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.